

tiltalende Næringsmiddel for den almindelige Befolkning, men det ville vi standse, vi ville tvinge det tilbage til at være det ringere Næringsmiddel, som det var, og som det er uden Tilføjning af Smør. Dette hvad § 6 angaar. Derfor tror jeg, at jeg i Virkeligheden vil faae Ret i, at Lovforslaget bliver et Forbud mod Kunstsmør, saaledes som vi kjende dette her i Landet, og saaledes som det mere og mere almindeligt sælges her i Landet. Hvad nu § 7 angaar, da er der jo anført fra flere Sider, at man gjerne kunde tage § 7 og samtidig stryge § 6. Det glæder mig egentlig, at jeg for § 6's Vedkommende har faaet Medhold hos alle Talere med Undtagelse af den høitærede Minister selv. Endogsaa de ærede Medlemmer for Veile Amts 6te Valgkreds (Roeb) og Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) have jo udtalt sig for, at § 6 kunde man gjerne slaa en Streg over; men § 7 holde endogsaa flere ærede Medlemmer paa, f. Ex. det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Kofen), og den høitærede Minister anførte nys de vægtigste Grunde, forekommer det mig, for § 7. Jeg tror dog ikke, at disse Grunde holde Stik. Jeg skal bemærke, at affurat det selsamme Raisonement, som den høitærede Minister anvendte paa Kunstsmør, kan man anvende paa naturligt Smør. Den høitærede Minister siger om Kunstsmør, at Varen ikke maa fremtræde for Kjøberens for Andet, end hvad det er. Men hvad gjøre vi, naar vi farve Smør? Lade vi ikke derved Varen fremtræde for Kjøberens som Andet, end hvad den er? (Modsigelse). Jo, det er ubestrideligt! Hvorfor sætte vi ellers Farve til, saa det alt sammen faar Græsmørrets Farve, uden for at gjøre det mere tiltalende for Kjøberens? Eller hvis man ikke vil indrømme dette — jeg ser nemlig, at der er enkelte Medlemmer, som rygte paa Hovedet — saa er det dog vel for at gjøre det mere tiltalende for Diet og for Ganen, at man tilføjer Smørret Farve. Men derved komme vi ind paa en Side af Sagen, som har ikke ringe Betydning. Nu siger man, hvorfor kan man da ikke lade Kunstsmørret, i Stedet for at gjøre det gult, være hvidt; thi hvidt er jo en ærlig Farve; den vil tiltale Folk mest? Ja, affurat af samme Grund, som Folk i Almindelighed ikke holde af at se hvidt Smør paa deres Bord, holde

de heller ikke af at se hvidt Kunstsmør paa deres Bord. Men dertil kommer Hovedindvendingen. Vilde man lade Bestemmelsen i § 6 falde og altsaa tillade, at Kunstsmør blandes med Smør, saa bliver § 7 ontrent umulig. Jeg vil ikke en Gang gaa saa vidt, at jeg vil antage, at Fabrikanterne af Kunstsmør vilde til deres Brug bestille Smør, som er rigtig godt gennemfarvet, saa at deres Kunstsmør altsaa gjennem den tilladte Smørblending fik fuldstændig den almindelige Smørfarve, men alene den almindelige Smørfarve er saa grundig, at den vil bidrage Kunstsmørret en Farve, som saa temmeligt vil nærme sig til Smørrets Farve. §§ 6 og 7 kunne selvfølgelig ikke adskilles, eller rettere sagt: § 7 faar ikke sin rette Betydning, naar ikke § 6 følger med, og da § 6 jo er den vigtigste, saa maa § 7 dele Stjæbne med § 6 og ikke omvendt. At § 7 er den underordnede i dette Forhold, tror jeg nemlig vistnok maa indrømmes fra alle Sider. Det gjorde mig ondt, at den høitærede Minister ikke kunde gaa ind paa nærmere at tage den Tanke under Oveielse, som er fremsat af det ærede Medlem for Bræsto Amts 3die Valgkreds (Beth), om at benytte Toldvæsenets Hjælp enten paa den ene eller anden Maade. Det ærede Medlem nævnte to Maader til at paatrykke Smør, udført fra Danmark, en Art officielt Stempel, der selvfølgelig kun skulde garantere Smørrets Ægthed, men derimod ikke i mindste Maade dets Kvalitet. Jeg tror, at deri vilde der findes den sikreste Garanti lige overfor Udlandet for Ægtheden af det Smør, som fremtræder under Navn af dansk Smør i Udlandet. Da dette jo fra alle Sider erkjendes for at være Hovedsagen, bør enhver Foranstaltning, som kunde sigte til dette Maal, underkastes den alvorligste Overveielse. Der er overhovedet næsten ingen Bestemmelse i Lovforslaget, som i nogen væsentlig Grad vil bidrage til at fiktke vort Renommes mere i Udlandet, end der sandtes i den foregaaende Lov. — Endnu skal jeg tillade mig at sige i al Korthed et borgerligt Ord til min ærede Ven, Rigsdagsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust). Han tillagde mig en Mening, som jeg ikke har udtalt, idet han sagde, at jeg havde hævdet, at Kunstsmør ikke under nogen Omstændighed maatte fremtræde som Smør; at jeg ikke gjør ham Uret